

عنوان مقاله:

تبیین اقتصاد نهادگرا از توسعه نیافتگی استان کرمانشاه

محل انتشار:

همایش ملی توسعه پایدار استان کرمانشاه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

جمال فتح اللهی - استادیار، دانشگاه رازی، گروه اقتصاد، دانشگاه رازی کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

در توسعه استان کرمانشاه پارادوکسی به نظر می رسد. این استان با اختصاص 2/44 درصد از جمعیت و 2/54 درصد از مساحت کشور، تنها 1/86 درصد از ارزش افزوده کشور را تولید می کند و به لحاظ شاخص توسعه انسانی در رتبه 18 کشور است. رتبه بالاترین نرخ بیکاری و بیشترین تعداد خودکشی در صد هزار نفر جمعیت به این استان تعلق دارد. این در حالی است که استان کرمانشاه موقعیت جغرافیایی ویژه ای دارد و وضعیت منابع طبیعی استان به صورت نسبی بهتر از بسیاری از مناطق کشور است. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی به کمک ابزارهای تحلیل اقتصاد نهادی بخصوص نظریات ویلیامسون به دنبال تبیین دلایل توسعه نیافتگی استان کرمانشاه است. نتایج حاکی از آن است که جغرافیای استان کرمانشاه، دو نوع آب و هوای متفاوت را از شمال شرق تا جنوب غرب استان تجربه می کند که در طول تاریخ باعث شده زندگی عشایری با تمامی الزامات فرهنگی-اجتماعی آن تبدیل به شیوه غالب امرار معاش شود. این الزامات، الگوهای خاصی از نهادهای غیررسمی را ترویج کرده است. این نهادهای غیررسمی در کنار نگاه تمرکزگرای حاکمین در طول تاریخ، به نهادهای رسمی (قوانین و مقررات) شکل داده است. این نهادهای رسمی و غیررسمی در فرایند تحولات عصر جدید صنعتی، یک شکل خاص از حکمرانی را چه در بخش خصوصی و چه در بخش دولتی دامن زده است. وضعیت فعلی تخصیص منابع و اشتغال که تعیین کننده سطح توسعه استان است، حاصل این نوع تدبیر امور (حکمرانی) است که ضمن اعمال تغییراتی در طبیعت و جغرافیا، پیامدهایی را برای جامعه کرمانشاهی به بار می آورد که حاصل آن در سطح توسعه استان می توان مشاهده نمود

کلمات کلیدی:

توسعه اقتصادی، اقتصاد نهادی، کرمانشاه، ویلیامسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/901429>

